

УДК 517.55

А. І. КАРДАШ

НЕОБХІДНІ ТА ДОСТАТНІ УМОВИ НАЯВНОСТІ ПРАВИЛЬНИХ ВЕРШИН ДІАГРАМ НЬЮТОНА ФУНКЦІЙ БАГАТЬОХ ЗМІННИХ

Для спрощення викладок будемо розглядати цілу раціональну функцію (многочлен) двох комплексних змінних

$$f(z, w) = \sum_{(\mu, \nu) \in E} A_{\mu, \nu} z^{\mu} w^{\nu} \quad (1)$$

над полем комплексних чисел. Через E позначено множину пар (μ, ν) цілих невід'ємних індексів, відмінних від нуля коефіцієнтів функції (1). $E \subset Q_f$, де Q_f — деякий опуклий многокутник.

В роботі [1] для функції $f(z, w)$ було введено поняття мажоранти

$$\mathfrak{M}_f(z, w) = \sum_{(\mu, \nu) \in Q_f} T_{\mu, \nu} z^{\mu} w^{\nu} \quad (2)$$

та діаграми $\mathfrak{D}_f$ Ньютона в системі координат $\xi\eta\lambda$ і доведено необхідні та достатні умови, щоб точка зображення $P_{kl}(k, l, -\ln |A_{kl}|)$ $(k, l) \in E$ була правильною вершиною, тобто вершиною чотиригранного опуклого кута, ребра якого паралельні координатним площинам $\xi\lambda$, $\eta\lambda$. При цьому необхідні та достатні умови виражались через коефіцієнти $T_{\mu, \nu}$ мажоранти Ньютона (2), обчислення яких зв'язане з певними труднощами.

Метою даної замітки є вираження необхідних та достатніх умов правильних вершин діаграм Ньютона $\mathfrak{D}_f$ безпосередньо через коефіцієнти $A_{\mu, \nu}$ функції (1).

Наявність правильних вершин широко використовується в застосуванні теорії мажорант і діаграм Ньютона до прикладних питань, тому що основна функція в цьому випадку надзвичайно проста [1].

Як відомо [1],

$$r_{kl}^+(\xi) = \min_{\substack{\mu_1 > 0, \mu_2 > 0 \\ h_{12}(k, l) < 0}} \left(\frac{a_{kl}^{\mu_1 + \mu_2}}{a_{k_1 l_1}^{\mu_1} a_{k_2 l_2}^{\mu_2}} \right)^{\frac{1}{\mu_1 \nu_2 + \mu_2 \nu_1}}; \quad (3)$$

$$r_{kl}^-(\xi) = \max_{\substack{\mu_1 > 0, \mu_2 > 0 \\ h_{12}(k, l) > 0}} \left(\frac{a_{k_1 l_1}^{\mu_1} a_{k_2 l_2}^{\mu_2}}{a_{kl}^{\mu_1 + \mu_2}} \right)^{\frac{1}{\mu_1 \nu_2 + \mu_2 \nu_1}}; \quad (4)$$

$$r_{kl}^+(\zeta) = \min_{\substack{\nu_1 > 0, \nu_2 > 0 \\ h_{12}(k, l) > 0}} \left(\frac{a_{kl}^{\nu_1 + \nu_2}}{a_{k_1 l_1}^{\nu_1} a_{k_2 l_2}^{\nu_2}} \right)^{\frac{1}{\mu_1 \nu_2 + \mu_2 \nu_1}}; \quad (5)$$

$$r_{kl}^-(\zeta) = \max_{\substack{\nu_1 > 0, \nu_2 > 0 \\ h_{12}(k, l) < 0}} \left(\frac{a_{k_1 l_1}^{\nu_1} a_{k_2 l_2}^{\nu_2}}{a_{kl}^{\nu_1 + \nu_2}} \right)^{\frac{1}{\mu_1 \nu_2 + \mu_2 \nu_1}}; \quad (6)$$

де $a_{kl} = |A_{kl}|$, $\mu_1 = k_1 - k$, $\mu_2 = k - k_2$, $\nu_1 = l_1 - l$, $\nu_2 = l - l_2$,

$$h_{12}(k, l) = \begin{vmatrix} k - k_1 & l - l_1 \\ k_2 - k_1 & l_2 - l_1 \end{vmatrix}$$

i

$$d_{kl}(\xi) = \frac{r_{kl}^+(\xi)}{r_{kl}^-(\xi)}, \quad d_{kl}(\zeta) = \frac{r_{kl}^+(\zeta)}{r_{kl}^-(\zeta)}. \quad (7)$$

Має місце

Теорема 1. Для того, щоб вершина P_{kl} діаграми Ньютона була правильною, необхідно та достатньо, щоб виконувались умови

$$a_{k+\mu, l+\nu} \leq \frac{\tilde{T}_{k+\text{sign } \mu, l}^{|\mu|} \tilde{T}_{k, l+\text{sign } \nu}^{|\nu|}}{\tilde{T}_{kl}^{|\mu|+|\nu|-1}}, \quad (k+\mu, l+\nu) \in \bar{Q}_f \quad (8)$$

$$\tilde{T}_{kl} = a_{kl}, \quad (9)$$

де

$$\begin{aligned} \tilde{T}_{k+1, l} &= \frac{a_{kl}}{r_{kl}^+(\zeta)}, \quad \tilde{T}_{k, l+1} = \frac{a_{kl}}{r_{kl}^-(\xi)}; \\ \tilde{T}_{k-1, l} &= a_{kl} r_{kl}^-(\zeta), \quad \tilde{T}_{k, l-1} = a_{kl} r_{kl}^+(\xi). \end{aligned} \quad (10)$$

Доведення. Необхідність. Нехай вершина P_{kl} — правильна. Тоді за теоремою 2.3 [1] має місце нерівність

$$T_{k+\mu, l+\nu} \leq \frac{T_{k+\text{sign } \mu, l}^{|\mu|} T_{k, l+\text{sign } \nu}^{|\nu|}}{T_{kl}^{|\mu|+|\nu|-1}} \quad (11)$$

для всіх коефіцієнтів $T_{k+\mu, l+\nu}$ мажоранти (2).

З означення правильної вершини випливає рівність (9), а також, що відрізки $P_{kl}B_{k+1, l}$; $P_{kl}B_{k, l+1}$; $P_{kl}B_{k-1, l}$; $P_{kl}B_{k, l-1}$ є правильними ребрами або становлять частину спрямлених ребер діаграми Ньютона $\mathfrak{D}_f$ функції $f(z, w)$, тому

$$\begin{aligned} \tilde{T}_{kl} &= T_{kl} = a_{kl}; \quad \tilde{T}_{k+1, l} = T_{k+1, l}; \quad \tilde{T}_{k, l+1} = T_{k, l+1}; \\ \tilde{T}_{k-1, l} &= T_{k-1, l}; \quad \tilde{T}_{k, l-1} = T_{k, l-1}; \end{aligned} \quad (12)$$

де B_{ij} — точка діаграми $\mathfrak{D}_f$.

Беручи до уваги, що $a_{k+\mu, l+\nu} \leq T_{k+\mu, l+\nu}$, з виразів (11) — (12) випливає нерівність (8). Необхідність доведена.

Достатність. Припустимо тепер, що мають місце умови (8) — (9).

Побудуємо точки $\tilde{B}_{k+1, l}(k+1, l, -\ln \tilde{T}_{k+1, l})$; $\tilde{B}_{k, l+1}(k, l+1, -\ln \tilde{T}_{k, l+1})$; $\tilde{B}_{k-1, l}(k-1, l, -\ln \tilde{T}_{k-1, l})$; $\tilde{B}_{k, l-1}(k, l-1, -\ln \tilde{T}_{k, l-1})$. Через три точки P_{kl} , $\tilde{B}_{k+1, l}$, $\tilde{B}_{k, l+1}$ проведемо площину σ_1 . Аналогічно проведемо площини σ_2 , σ_3 , σ_4 через відповідні трійки точок P_{kl} , $\tilde{B}_{k-1, l}$, $\tilde{B}_{k, l+1}$; P_{kl} , $\tilde{B}_{k+1, l}$, $\tilde{B}_{k, l-1}$.

Як відомо [1], завдяки нерівності (8), оскільки точка P_{kl} — вершинна,

$$\tilde{D}_{kl}(\zeta) = d_{kl}(\zeta) > 1, \quad \tilde{D}_{kl}(\xi) = d_{kl}(\xi) > 1. \quad (13)$$

Із виразів (9) — (10) випливає

$$\begin{aligned} r_{kl}^+(\zeta) &= \frac{\tilde{T}_{kl}}{\tilde{T}_{k+1,l}}, \quad r_{kl}^+(\xi) = \frac{\tilde{T}_{kl}}{\tilde{T}_{k,l+1}}, \\ r_{kl}^-(\zeta) &= \frac{\tilde{T}_{k-1,l}}{\tilde{T}_{kl}}, \quad r_{kl}^-(\xi) = \frac{\tilde{T}_{k,l-1}}{\tilde{T}_{kl}}. \end{aligned} \quad (14)$$

Підставивши вираз (14) в (13), одержимо

$$\frac{\tilde{T}_{kl}^2}{\tilde{T}_{k-1,l} \tilde{T}_{k+1,l}} > 1, \quad \frac{\tilde{T}_{kl}^2}{\tilde{T}_{k,l-1} \tilde{T}_{k,l+1}} > 1. \quad (15)$$

Отже, чотиригранний кут, утворений площинами $\tilde{\sigma}_1, \tilde{\sigma}_2, \tilde{\sigma}_3, \tilde{\sigma}_4$, є правильним. Всі точки $P_{k+\mu, l+\nu}$ знаходяться всередині чотиригранного кута, тому всередині даного кута будуть знаходитись і всі точки $B_{k+\mu, l+\nu}$ діаграми $\mathfrak{D}_f$. Звідси випливає, що

$$T_{k+\mu, l+\nu} \leq \frac{\tilde{T}_{k+\text{sgn } \mu, l}^{|\mu|} \tilde{T}_{k, l+\text{sgn } \nu}^{|\nu|}}{\tilde{T}_{kl}^{|\mu|+|\nu|-1}}. \quad (16)$$

Отже, відрізки $P_{kl} \tilde{B}_{k+1,l}; P_{kl} \tilde{B}_{k,l+1}; P_{kl} \tilde{B}_{k-1,l}; P_{kl} \tilde{B}_{k,l-1}$ є правильними ребрами або становлять частину спрямлених ребер $\mathfrak{D}_f$. Тому, згідно з виразами (9) — (10), можемо записати $\tilde{T}_{kl} = T_{kl}; \tilde{T}_{k+1,l} = T_{k+1,l}; \tilde{T}_{k,l+1} = T_{k,l+1}; \tilde{T}_{k-1,l} = T_{k-1,l}; \tilde{T}_{k,l-1} = T_{k,l-1}$. Тоді нерівність (16) зводиться до нерівності (11), яка є необхідною та достатньою умовою, щоб вершина P_{kl} була правильною.

Як прямий наслідок з теореми 1 і теореми 2.3 випливає

Теорема 2. Для того, щоб точка зображення P_{kl} цілої раціональної функції (1) була правильною вершиною, необхідно та достатньо, щоб, крім умов теореми 1, виконувались також нерівності

$$\tilde{D}_{kl}(\zeta) = d_{kl}(\zeta) > 1, \quad \tilde{D}_{kl}(\xi) = d_{kl}(\xi) > 1; \quad (17)$$

$$a_{kl} > (a_{k_1, l_1}^{\mu_1} a_{k_2, l_2}^{\mu_2})^{\frac{1}{\mu_1 + \mu_2}}. \quad (18)$$

ЛІТЕРАТУРА

1. А. І. Кардаш, О. М. Костовський, І. І. Чулик. Мажоранти та діаграми Ньютона функцій багатьох змінних. Вісник Львів. ун-ту, сер. мех.-мат, вип. 3. Вид-во Львів. ун-ту, 1967.